

Magyarék is a globalisták közé álltak

2024 június 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A 2026-os parlamenti választást már nem a jobb-bal megosztottság fogja dominálni. - Deák Dániel írása.

Már szinte politológiai közhely, hogy a június 9-i EP-választáson átalakult a magyar pártrendszer: míg a régebbi balliberális formációk összeomlottak, Magyar Péter új szereplőként a szavazatok közel harminc százalékát meg

---

tudta megszerezni. A külföldi finanszírozók – átlátva, hogy a magyar társadalom többsége jobboldali – új taktikával próbálkoznak, a magukat baloldalinak valló formációkat lecserélték. Mindebből fakadóan

a 2026-os választás meglátásom szerint már nem a jobboldal–baloldal törésvonal mentén zajlik majd, hanem a szuverenista–globalista törésvonal lesz a meghatározó.

De mi következik ebből, és mit jelent mindez? Vegyük sorra!

Hosszú évtizedeken keresztül úgy volt a legegyszerűbb leírni a magyar politikai helyzetet, hogy vannak a balliberális pártok és vannak a jobboldali formációk. Ezt szokták a köznyelvben a bal–jobb megosztottságnak nevezni. Az elmúlt évek választási kampányai is e törésvonal mentén zajlottak, a kormányoldal folyamatosan baloldalizta a politikai ellenfeleit, míg a balliberális oldal kezdetben jobboldalinak, mostanában pedig egyre gyakrabban szélsőjobboldalinak nevezi a kormánypártokat. Ez eddig jól leírta a magyar belpolitikai felosztást, hiszen olyan pártok domináltak a közéletet, amelyek könnyen elhelyezhetők voltak ezen a skálán.

Voltak ugyan próbálkozások egyes politikai formációk részéről, hogy kitörjenek ebből a felosztottságból, de ezek a próbálkozások rendre kudarcot vallottak. Ilyen volt például a Momentum esete, amely a megjelenése éveiben még centrupártként pozicionálta magát, de mára egyértelműen liberálisként tekintenek magukra, a bal–jobb skálán világosan a baloldalhoz sorolták be magukat.

Magyar Péter megjelenése és a júniusi EP-választáson elért közel harmincszázalékos eredménye ugyanakkor teljesen átformálta a magyar belpolitikát és a magyar pártrendszert: a Fidesz továbbra is toronymagasan a legerősebb párt Magyarországon, az ellenzéki térfélen azonban megjelent egy olyan formáció, amely centrupártként tekint magára, a balliberális pártok pedig kispártokká váltak.

Ha gyökeres változás nem lesz, akkor mindebből fakadóan a 2026-os parlamenti választáson várhatóan már nem a jobb–bal megosztottság fogja dominálni a magyar közbeszédet, hanem sokkal inkább a szuverenista–globalista törésvonal, amely már az elmúlt években erősen éreztette a hatását. Lényegében a már régóta létező európai törésvonal jelenik meg még dominánsabban a magyar közbeszédben.

Azt, hogy más országokban mennyire működik már ez a megosztottság, jól példázza Szlovákia esete, ahol a belpolitikai térfelék már régóta a szuverenista–globalista törésvonal mentén értelmezhetők. Robert Fico szlovák miniszterelnök – aki ellen az EP-kampányban merényletet követtek el – például szociáldemokrata pártot vezet, azaz a magyar dimenzióban baloldaliként tekintünk rá, azonban egyértelműen szuverenista politikusnak számít, tehát a legfontosabb európai kérdésekben ugyanazt az álláspontot képviseli, mint amit a magyar jobboldali kormány is. Ugyancsak kiváló példa Csehország, ahol a szintén Orbán-szövetséges Andrej Babis pártja most hagyta ott a Momentumot is egyelőre a sorai között tudó liberális pártcsaládot, és csatlakozik várhatóan valamelyik szuverenista politikai csoportosuláshoz, miközben a Babis vezette ANO alapvetően egy liberális cseh párt.

Hogy mit jelent mindez? Azt, hogy a jobb–bal megosztottság már egyértelműen meghaladott, az Európában kialakult erőviszonyokat és politikai ellentéteket már egyre kevésbé tudjuk leírni ezekkel a szavakkal. Helyette sokkal értelmezhetőbb a szuverenista–globalista leírás, mely szavaknak természetesen rengeteg szinonimáját használhatjuk a hétköznapi életben: nemzeti, lokalista és föderalista, multinacionális.

Ha így tekintünk a magyar belpolitikai megosztottságra, akkor

Magyar Péter is egyértelműen besorolható, világosan a globalista politikai táborra esik. Természetesen az erőltetett szimbólumhasználat, a nemzeti színek markáns megjelenítése első látásra megtévesztheti a gyanútlan szemlélőt, ugyanakkor a Tisza Párt megválasztott politikusai, Magyar Péter Európai Néppárthoz történő csatlakozása és a megnyilvánulásai a közéleti kérdésekben mind-mind azt támasztják alá, hogy ez az új formáció jól beilleszthető abba a globalista körbe, amely szemben áll a nemzeti szuverenista magyar kormánnyal és európai partnereivel.

Ugyanahhoz a globalista körhöz tartozik, mint a DK, a Momentum és a többi balliberális formáció Magyarországon.

Elég csak arra gondolni, hogy Magyar Péter EP-jelöltjei többségében külföldön élnek vagy külföldi multinacionális cégeknél dolgozó emberek, akik mind globalista szemléletet képviselnek. Kísérteties a hasonlóság a Momentummal. A lista második helyén szerepelt például Dávid Dóra, aki Magyar Péter több párttársához hasonlóan régóta külföldön él. 2014-ben az Advocates for International Development nevű szervezetnél volt

gyakornok, amelynek egyik partnere jelenleg a Jenner & Block, David Pressman ügyvédi irodája. 2014-ben pedig a Soros-féle Open Society Initiative, valamint a szintén a milliárdos spekuláns által pénzelt Amnesty International volt a partnerük. Ezt követően Dávid Dóra 2015-ben közel egy éven keresztül annál a Save the Children nevű civil szervezetnél dolgozott, amely 2016 óta több alkalommal is kapott támogatást Soros György Open Society Foundations nevű alapítványától. A politikus 16 éves kora óta külföldön él, jogi végzettségeit is Angliában, illetve Németországban szerezte. Több nagyvállalatnál is dolgozott, jelenleg a Facebook/Meta jogtanácsosa.

Nem meglepő, hogy Magyar Péter első dolga volt, hogy csatlakozzon az Európai Néppárthoz, ahonnan a Fidesz, most pedig a KDNP is távozott. Ez a korábban jobboldali pártcsalád mára egyértelműen a globalista oldalra tolódott, és erőteljesen háborúpárti álláspontot képvisel, rendre együttműködik az ugyancsak globalista álláspontot képviselő baloldali, liberális formációkkal.

Természetesen 2026-ig még sok idő eltelik, Magyar Péter is világosabban definiálhatja a politikai hovatartozását, ugyanakkor jelen tudásunk szerint a szuverenista–globalista törésvonal lesz az, ami legvalószínűbben leírja majd a magyar belpolitikai megosztottságot. Szintén világosan elhelyezi majd a szereplőket az ússzel kezdődő új parlamenti szezon Brüsszelben, amelynek során érdemes lesz majd figyelni, miként szavaznak a most megválasztott képviselők a hazánk számára fontos kérdésekben. Nehéz lesz elképzelni, hogy Magyar Péterék az Európai Néppárt erősen háborúpárti elképzeléseivel szembemennének, de Ursula von der Leyen személyéről is hamarosan szavazniuk kell. Az Európai Bizottság elnökének megválasztásához ugyanis minden néppárti képviselő szavazatára szükség lesz majd az Európai Parlamentben,

Magyar Péterék nem engedhetik meg maguknak, hogy nem szavaznak vagy talán nemmel voksolnak Ursula von der Leyen személyére. Ha pedig bekövetkezik a szavazás, és azon igennel voksolnak a Tisza Párt EP-képviselői, az világosan jelezni fogja, hogy ugyanahhoz a globalista oldalhoz tartoznak, amelyik támogatja a migrációt, a genderpropagandát és a háborút.

Ezzel szemben a szuverenista magyar kormány kiáll a nemzeti érdekek mellett, és elutasítja mindezt.

Deák Dániel

A szerző a XXI. Század Intézet vezető elemzője, a Megafon tagja

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

